

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbe členov 49, 54, 107 in 108 PDEU razlagati tako, da nasprotujejo ukrepu države članice, v okviru katerega ima zakonodaja države članice (zakon, ki določa naložitev posebnega davka v sektorju telekomunikacij) tak učinek, da je dejansko davčno breme prevaljeno na tujega davčnega zavezanca? Ali je navedeni učinek posredno diskriminatoren?
2. Ali člena 107 in 108 PDEU nasprotujeta zakonodaji države članice, ki predpisuje davčno obveznost, za katero velja progresivna davčna stopnja, določena za prometni davek? Ali je posredno diskriminatorna, če je njen učinek ta, da je dejansko davčno breme v svojem najvišjem razredu prevaljeno na tuje davčne zavezanca? Ali je ta učinek prepovedana državna pomoč?
3. Ali je treba člen 401 Direktive o DDV⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, ki povzroči razlikovanje med tujimi in domačimi davčnimi zavezanci? Ali je mogoče šteti, da ima posebni davek značilnost prometnega davka? To pomeni – ali je ta davek združljiv ali nezdružljiv z Direktivo o DDV?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 2006, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Madžarska) 16. februarja 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága**

(Zadeva C-126/18)

(2018/C 221/04)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bírószág

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je sodna praksa države članice, v skladu s katero se pri presoji upoštevni določb o zamudnih obrestih predpostavlja, da nacionalni davčni organ ni zagrešil kršitve (opustitve) – torej, da ni prišel v zamudo glede nepovratnega dela DDV, ki ustreza neplačanim pridobitvam davčnih zavezancev – saj je ob odločanju navedenega organa veljala nacionalna ureditev, ki je kršila pravo Skupnosti, Sodišče pa je šele kasneje razglasilo neskladnost pogoja iz te ureditve s pravom Skupnosti, v skladu z določbami prava Skupnosti, z Direktivo Sveta 2006/112/ES⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Direktiva o DDV) (ob upoštevanju zlasti člena 183 te direktive) ter z načeli učinkovitosti, neposrednega učinka in enakovrednosti? Na ta način je bilo z nacionalno prakso sprejeto, da je uporaba tega pogoja, ki je bil določen v nacionalni zakonodaji in s katerim se je kršilo pravo Unije, navidezno v skladu s pravom, dokler je nacionalni zakonodajalec ni uradno razveljavil.

2. Ali sta zakonodaja in praksa države članice, ki pri preučitvi zadevnih določb o zamudnih obrestih razlikujeta med tem, ali davčni organ davka ni vrnil v skladu z veljavnimi nacionalnimi določbami – ki so poleg tega kršile pravo Skupnosti – ali pa davka ni vrnil ob kršitvi teh določb, in ki glede zneska zapadlih obresti od DDV, katerega vrnitve ni bilo mogoče zahtevati v razumnem roku zaradi pogoja v nacionalnem pravu, za katerega je Sodišče ugotovilo, da je v nasprotju s pravom Unije, določata dve različni obdobji, tako da
  - imajo davčni zavezanci v prvem obdobju pravico prejeti le zamudne obresti, ki ustrezajo temeljni obrestni meri centralne banke, ob upoštevanju, da madžarski davčni organi – glede na to, da je madžarska ureditev, ki je bila v nasprotju s pravom Skupnosti, takrat še veljala – s tem, ko niso odobrili plačila DDV iz računov v razumnem roku, niso ravnali nezakonito, medtem ko
  - je treba v drugem obdobju plačati obresti, ki ustrezajo dvojni temeljni obrestni meri centralne banke – ki se poleg tega uporablja za zamudo v pravni ureditvi zadevne države članice – vendar le za zapoznela plačila zamudnih obresti, ki ustrezajo prvemu obdobju, v skladu z določbami prava Skupnosti, natančneje z Direktivo o DDV (ob upoštevanju zlasti člena 183 te direktive) ter z načeli enakovrednosti, učinkovitosti in sorazmernosti?
3. Ali je praksa države članice, ki kot začetek za izračun zamudnih obresti (obrestne obresti ali obresti na obresti), ki so zapadle v skladu z določbami države članice v zvezi z zamudo pri plačilu zamudnih obresti od davka, ki je bil obračunan v nasprotju s pravom Unije (obresti od DDV; v tem primeru glavnica), ne postavi prvotnega datuma zapadlosti obresti od DDV (glavnico), ampak kasnejši datum, še posebej ob upoštevanju, da je zahtevek za plačilo obresti od davkov, ki so bili zadržani ali niso bili vrnjeni v nasprotju s pravom Unije, subjektivna pravica, ki izhaja neposredno iz samega prava Unije, v skladu s pravom Skupnosti, s členom 183 Direktive o DDV in z načelom učinkovitosti?
4. Ali je praksa države članice, v skladu s katero mora davčni zavezanec predložiti ločeno vlogo za uveljavljanje obresti, ki so zapadle zaradi kršitve davčnega organa zaradi zamude, medtem ko se za druga uveljavljanja zamudnih obresti ne zahteva taka ločena vloga, saj se obresti določijo po uradni dolžnosti, v skladu s pravom Skupnosti, s členom 183 Direktive o DDV in z načelom učinkovitosti?
5. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je praksa države članice, v skladu s katero se lahko obrestne obresti (obresti na obresti) zaradi zamude pri plačilu obresti od davka, ki je bil po ugotovitvi Sodišča plačan v nasprotju s pravom Unije (obresti od DDV; v tem primeru glavnica) priznajo le, če davčni zavezanec vloži izredno vlogo, s katero ne zahteva konkretno obresti, temveč znesek davka, ki ustreza neplačanim pridobitvam, ki so bile dolgovane ravno ob razveljavitvi določbe države članice, ki je nasprotovala pravu Unije, v nacionalni ureditvi, in ki je zavezovala k plačilu DDV zaradi tega neplačila, čeprav so obresti od DDV, ki so podlaga za uveljavljanje obrestnih obresti, že zapadle za davčna obdobja pred izredno zahtevo in še niso bile plačane, v skladu s pravom Skupnosti, s členom 183 Direktive o DDV in z načelom učinkovitosti?
6. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je praksa države članice, ki povzroča izgubo pravice do prejema obrestnih obresti (obresti na obresti), ki ustrezajo zamudi plačila obresti od davka, ki je bil glede na ugotovitev Sodišča obračunan v nasprotju s pravom Unije (obresti od DDV; v tem primeru glavnica), v povezavi z zahtevki za izplačilo obresti od DDV, ki niso bile predmet davčnega obdobja za DDV, zajetega s prekluzivnim rokom, ki je določen za predložitev vloge za izredno vračilo, ker so te obresti zapadle že prej, v skladu s pravom Skupnosti, s členom 183 Direktive o DDV in z načelom učinkovitosti?
7. Ali je praksa države članice, ki davčnemu zavezancu dokončno odvzame možnost, da bi uveljavljal obresti na davek, ki je bil obračunan na podlagi nacionalne določbe, za katero se je pozneje ugotovilo, da je v nasprotju s pravom Skupnosti, in s katero je bilo prepovedano zahtevati DDV za nekatere neplačane pridobitve, tako da

- se je [v skladu s to prakso] zahtevek za obresti štel za neutemeljen v trenutku, ko je bilo mogoče uveljavljati [vračilo] davka, s sklicevanjem na veljavnost določbe, za katero se je pozneje ugotovilo, da je v nasprotju s pravom Skupnosti (ker ni prišlo do zamude, saj je davčni organ zgolj uporabljal veljavno pravo),
  - in kasneje, ko je bila v nacionalni pravni ureditvi že razveljavljena določba, za katero se je ugotovilo, da je v nasprotju s pravom Skupnosti, in ki je omejevala pravico do vračila, s sklicevanjem na zastaranje,
  - v skladu s pravom Skupnosti in s členom 183 Direktive o DDV (ob upoštevanju zlasti načela učinkovitosti in subjektivnega značaja pravice do uveljavljanja obresti od davkov, ki neupravičeno niso bili vrnjeni)?
8. Ali je praksa države članice, pri kateri je možnost uveljavljanja zamudnih obresti, ki jih je treba plačati od obresti od DDV (glavnica), ki davčnemu zavezancu pripadajo zaradi davka, ki mu ni bil vrnjen takrat, ko se je lahko njegovo vračilo prvič zahtevalo, in sicer zaradi določbe nacionalnega prava, za katero je bilo pozneje ugotovljeno, da je v nasprotju s pravom Skupnosti, za celotno davčno obdobje med letoma 2005 in 2011 odvisna od tega, ali je davčni zavezanec trenutno v položaju, da lahko zaprosi za vračilo DDV za davčno obdobje navedenega davka, v katerem je bila v nacionalnem pravnem redu razveljavljena določba, za katero se je ugotovilo, da je v nasprotju s pravom Skupnosti (september 2011), čeprav plačilo obresti od DDV (glavnica) ni bilo izvedeno pred tem trenutkom niti pozneje, preden je bil pri nacionalnem sodišču vložil zahtevek, v skladu s pravom Skupnosti, s členom 183 Direktive o DDV in z načelom učinkovitosti?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 2006, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 6. marca 2018 – FS/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zadeva C-173/18)

(2018/C 221/05)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: FS

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba pravo Unije razlagati tako, da davčni organ v okviru naknadnega davčnega nadzora ne more izključiti možnosti, da se davčni zavezanci odločijo za oprostitev DDV, ki velja za mala podjetja?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy Gdańsk–Południe w Gdańsku (Poljska) 9. marca 2018 – Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) przeciwko Bankowi BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

(Zadeva C-183/18)

(2018/C 221/06)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Rejonowy Gdańsk–Południe w Gdańsku